678/03

Den 25. august 2003 blev i sag nr. 59.649:

xxxxxx xxxxx xxxxxx
xxxxxxxx xxx xxxxxx
xxxx xxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet
Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

og

Aros Forsikring
Stenkildevej 31
8260 Viby J

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka og Aros Forsikring, påstår ved Metal København selskaberne tilpligtet at yde erstatning for et ulykkestilfælde, der indtraf den 28/9 1995.

Selskaberne har afvist at yde erstatning under henvisning til, dels at der ikke foreligger en dækningsberettiget skade, dels at kravet er forældet.

Klagerens repræsentant har ved skrivelse af 16/10 2002 til nævnet anført:

"Metal København har modtaget henvendelse vedrørende nævnte forsikringsselskabers afvisning af fritidsulykke den 28. september 1995.

Denne afgørelse har medlemmet anket til Nævnet der den 15. februar 1999 afsiger kendelse. Kopi vedlagt.

På baggrund af denne kendelse har medlemmet i Arbejdsskadestyrelsens regi anmodet om at ulykken den 29. august 1995 indgår som følgeskade i forbindelse med arbejdsskaden den 27. januar 1995.

Arbejdsskadestyrelsen har jf. vedlagte kopi den 6. marts 2002 truffet endelig afgørelse i arbejdsskadesagen. Medlemmet har fået sit erhvervsevnetab vurderet til 50%. I denne vurdering er indgået at generne i venstre arm ikke skyldes arbejdsskaden. I sagens afgørelse er indgået vedlagte speciallægeerklæring fra S.S.-H. Som følge af konklusionen i arbejdsskaden, om at skaderne i venstre arm ikke skyldes arbejdsskaden må sagen således betragtes som en fritidsulykke.

Problemet med anmeldelsen til ALKA er, at medlemmet kontaktede ALKA telefonisk om fritidsulykken den 28. september 1995 og fik af vide, at denne sag ville blive behandlet i forbindelse med en tidligere anmeldelse af et faldtraume den 23. april 1995.

I forbindelse med arbejdsulykken var Metal København v/undertegnede på hospitalet for at besøge M.O. [klageren], og fik her den besked at ALKA var orienteret telefonisk. Årsagen til den telefoniske henvendelse var, at vort medlem på grund af faldulykkens konsekvenser ikke kunne skrive, da han er venstrehåndet. Ved mine efterfølgende besøg på hospitalet betragtes sagen som anmeldt.

Metal København kan således ikke betragte sagen som ikke værende anmeldt og ej heller begrundelsen forældelse, idet det først er i arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 6. marts d.å. at generne i venstre arm ikke betragtes som følgeskade i forbindelse med arbejdsulykken.

Altså må vi betragte generne i venstre arm som en direkte konsekvens af faldulykken den 28. september 1995."

Alka har ved skrivelse af 29/11 2002 til nævnet redegjort for sagen på følgende vis:

"Denne sag handler om hvorvidt klager har krav på erstatning fra en fritidsulykkesforsikring tegnet i ALKA forsikring via Dansk Metal. Forsikringsbetingelser vedlagt.

Det skal fremhæves, at klager tidligere har haft indbragt samme sag for Ankenævnet under journal nr. 48.421. Kopi af tidligere afsagt kendelse af 15. februar 1999 vedlægges.

Som det fremgår af kendelsen kunne Ankenævnet ikke dengang træffe afgørelse i sagen, jfr. §4, stk. 1 i Ankenævnets vedtægter.

Siden afgørelsen har Arbejdsskadestyrelsen den 20. december 2001 truffet afgørelse i klagers arbejdsskadesag efter lov om forsikring mod følger af arbejdsskade. Kopi vedlagt.

Arbejdsskadestyrelsen har afvist at klagers gener skulle være en følge af arbejdsskaden den 27. januar 1995.

Klager har ved sin tidligere advokat søgt fri proces til at føre retssag mod henholdsvis ALKA forsikring og AROS forsikring, men fik ved afgørelse af 29. juli 1999 afslag herpå. Kopi vedlægges.

ALKA forsikring fastholder sin afvisning med henvisning til følgende:

1 . at der ikke er ført bevis for en dækningsberettiget skade, herunder bevis for den omtalte hændelse i september 1995.
2. at der er indtrådt forældelse efter Forsikringsaftalelovens §29.

Ad punkt 1)
Kopi af tidligere indlæg fra ALKA forsikring af 15. september 1998 vedlægges, idet der henvises til den kronologiske opremsning af sagens hændelsesforløb.

Det fastholdes at der ikke er ført bevis for den af klager beskrevne hændelse om fald på trappe den 29. september 1995 og derfor afvises skaden som dækningsberettiget efter forsikringsbetingelserne.

Det påhviler klager at løfte bevisbyrden for at en skade er opstået som beskrevet og i denne sag ses der først at være sket anmeldelse af den påståede hændelse den 3. april 1997, 19 måneder efter at faldet skulle have fundet sted.

l de lægelige akter ses der omkring den pågældende tidsperiode alene at være omtale af en hændelse på træningscykel i forbindelse med genoptræning af arbejdsskade på højre knæ på Hvidovre Hospital. Kopi af lægelige akter vedlagt.

Kopi af Vestre Landsrets dom af 19. november 1999 vedlægges med henblik på belysning af bevisbyrden i en lignende sag.

Ad punkt 2)
Det gøres endvidere gældende at der er indtrådt forældelse efter Forsikringsaftalelovens §29, hvilket blev meddelt klager ved skrivelse af 17. april 2002. Kopi vedlagt.

Er forsikringsbegivenheden indtrådt, skal den sikrede - jfr. Forsikringsaftalelovens §21 - uden ophold give selskabet besked derom, hvis den sikrede i den anledning vil rejse krav mod dette.

Dette krav er gentaget i forsikringsbetingelsernes afsnit 11, som anfører, at enhver skade som følge af ulykkestilfælde skal anmeldes til ALKA forsikring uden unødigt ophold.

Af Forsikringsaftalelovens §29 fremgår at krav mod selskabet forældes 2 år fra udløbet af det kalenderår, hvor skadelidtes krav var forfaldet, såfremt skadelidte var bekendt med kravet, og at dette var forfaldet, og i alt fald 5 år efter kravets forfaldstid.

Klager anmelder som nævnt sine gener ved anmeldelse den 3. april 1997 og sagen afsluttes med afvisning i ALKA forsikring ved skrivelse af 17. juni 1997. Kopi vedlagt.

Efterfølgende anmoder klager om genoptagelse og ALKA forsikring indhenter supplerende lægelige oplysninger, herunder fra klagers sag om faldtraume den 23. april 1995 behandlet i Arbejdsskadestyrelsen.

ALKA forsikring fastholdt afvisning ved skrivelse af 12. marts 1998. Kopi vedlagt.

2-års fristen skal løbe fra senest den 12. marts 1998, hvor ALKA forsikring afviste at anerkende klagers gener i venstre arm/skulder som værende dækningsberettigede skal 2-års fristen løbe, jævnfør Vestre Landsrets dom af 21. august 1997.

Klager får behandlet spørgsmålet i Ankenævnet, som afviser at kunne behandle spørgsmålet efter ankenævnets vedtægter §4, stk. 1.

I den periode, hvor sagen behandles i Ankenævnet, er forældelsesfristen efter Forsikringsaftalelovens §29 suspenderet, men forældelsen er nu indtrådt da klager ikke efter kendelsen den 19. februar 1999 anlægger retssag uden unødigt ophold, jævnfør Vestre Landsrets dom af 4. november 1997 samt Vestre Landsrets dom af 15. juni 1998.

Det skal bemærkes, at Forsikringsaftalelovens 2-årige og 5-årige forældelsesfrist løber uafhængig af hinanden, og såfremt et krav er forældet efter den ene frist, anses det for forældet uanset den anden frist endnu ikke måtte være udløbet.

Den omstændighed, at ALKA forsikring har besvaret ny henvendelse fra klager efter forældelsesfristens udløb, har ingen betydning og forældelsen er således indtrådt senest den 31. december 2000, jævnfør Vestre Landsret dom af 8. oktober 2001.

Med henvisning til de under punkt 1-2 behandlede anbringender fastholder ALKA forsikring afvisning."

Aros har ved skrivelse af 2/6 2003 til nævnet bemærket:

"I ovennævnte sag mener vi ikke at der er ført bevis for en dækningsberettiget skade, herunder bevis for den omtalte hændelse i september 1995. Der henvises i den forbindelse til skrivelse fra Alka Forsikring til Dem den 29.11.2002, side 2 øverst.

Endvidere mener vi at der er indtrådt forældelse efter Forsikringsaftalelovens § 29, idet der ligeledes henvises til ovennævnte skrivelse fra Alka Forsikring til Dem den 29.11.2002, side 2, fra midten og skrivelsen ud."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og finder på dette grundlag at måtte være enig med selskaberne i, at klagerens eventuelle krav mod selskaberne er forældet efter forsikringsaftalelovens § 29. Allerede som følge heraf kan nævnet ikke pålægge selskabet at udbetale nogen erstatning til klageren.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand